EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 13.7.2026.
COM(2026) 367 final

ANNEX

**PRILOG**

**Prijedlogu odluke Vijeća**

**o potpisivanju, u ime Europske unije, dodatnog protokola uz Konvenciju Vijeća Europe o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenoga kaznenim djelom i o financiranju terorizma**

**PRILOG**

**Konačni tekst Prijedloga**

COUNCIL OF EUROPE

CONSEIL DE L'EUROPE

**Dodatni protokol uz Konvenciju Vijeća Europe o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenoga kaznenim djelom i o financiranju terorizma**

## Preambula

Države članice Vijeća Europe i druge stranke Konvencije Vijeća Europe o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenoga kaznenim djelom i o financiranju terorizma (CETS br. 198, dalje u tekstu „Konvencija"), otvorene za potpisivanje u Varšavi 16. svibnja 2005., njezine potpisnice,

smatrajući da je cilj Vijeća Europe postizanje većeg jedinstva među njegovim članicama,

naglašavajući da je borba protiv kaznenih djela kojima se ostvaruje nezakonit prihod, uključujući organizirani kriminal, pranje novca i financiranje terorizma, i u Europi i u svijetu, uz potpuno poštovanje ljudskih prava, ključna za mir, stabilnost, pravdu, demokraciju i vladavinu prava,

zabrinute zbog sve većih prijetnji koje predstavljaju pranje novca i financiranje terorizma te imajući na umu izazove s kojima se stranke suočavaju pri njihovu suzbijanju,

odlučne da jačaju i dalje razvijaju mjere za djelotvoran povrat imovine, uključujući identifikaciju, praćenje, zamrzavanje, privremeno oduzimanje, oduzimanje i upravljanje imovinom nezakonitog podrijetla, te da promiču raspodjelu imovine i ponovnu upotrebu oduzete imovine,

uvjerene u potrebu za solidnim istražnim metodama i okvirima za oduzimanje imovine nezakonitog podrijetla putem financijskih istraga, kao i za mjerama za poboljšanje suradnje među raznim institucijama, uključujući financijsko-obavještajne jedinice, urede za oduzimanje imovinske koristi, urede za upravljanje imovinom, tijela za izvršavanje zakonodavstva, tužiteljstva i pravosudna tijela, nadzorna tijela i privatni sektor,

ističući važnost razvoja novih alata u području oduzimanja, kao i sustavnije primjene mjera oduzimanja,

potvrđujući potrebu za jačanjem međunarodnog pravnog okvira za suradnju radi učinkovite prekogranične primjene mjera za povrat imovine,

uzimajući u obzir ljudska prava i temeljne slobode ugrađene osobito u Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (ETS br. 5) i njezine protokole, kao i u Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima,

imajući u vidu ugovore Vijeća Europe o suradnji u kaznenim stvarima i druge sporazume i dogovore između stranaka Konvencije,

uzimajući u obzir relevantne ugovore Vijeća Europe, posebno Konvenciju o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenoga kaznenim djelom (ETS br. 141), Konvenciju o sprečavanju terorizma (CETS br. 196), Konvenciju o kibernetičkom kriminalu (ETS br. 185), Kaznenopravnu konvenciju o korupciji (ETS br. 173), Konvenciju o zaštiti pojedinaca u vezi s automatskom obradom osobnih podataka (ETS br. 108), zajedno s njihovim protokolima, te uzimajući u obzir relevantne konvencije Ujedinjenih naroda i njihove protokole, zakonodavstvo Europske unije o povratu imovine i sprečavanju pranja novca i međunarodne standarde kao što su preporuke koje je donijela Stručna skupina za financijsko djelovanje (FATF),

prepoznajući potrebu da se određeni aspekti Konvencije dopune i moderniziraju,

želeći da ovaj Protokol doprinese učinkovitosti odgovora na pitanja povrata imovine i jačanju suradnje stranaka u tom području,

sporazumjele su se kako slijedi:

**Poglavlje I. – Opće odredbe**

**Članak 1. – Svrha**

Svrha je ovog Protokola dopuniti i modernizirati, među strankama, odredbe Konvencije Vijeća Europe o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenoga kaznenim djelom i o financiranju terorizma.

**Članak 2. – Značenje izraza**

1. Za potrebe ovog Protokola, uz definicije utvrđene u Konvenciji, primjenjuju se sljedeće definicije:

a. „financijska istraga” znači istraga financijskih poslova povezanih s kažnjivim postupanjem s bilo kojim ili svima od sljedećih ciljeva:

i. utvrđivanje opsega kriminalnih mreža i/ili razmjera kriminala;

ii. identifikacija i praćenje imovine koja se može oduzeti;

iii. prikupljanje informacija koje se mogu upotrijebiti u kaznenim postupcima i/ili postupcima povezanima s identifikacijom, praćenjem, zamrzavanjem, privremenim oduzimanjem i oduzimanjem imovine;

b. „virtualna imovina” znači digitalni prikaz vrijednosti ili prava koji se može prenositi i pohranjivati elektronički uz pomoć tehnologije distribuiranog zapisa ili slične tehnologije i koji se može upotrebljavati za potrebe plaćanja ili ulaganja. Virtualna imovina ne uključuje digitalne prikaze fiducijarnih valuta, vrijednosnih papira i druge financijske imovine;

c. „pružatelj usluga povezanih s virtualnom imovinom” znači svaka fizička ili pravna osoba koja kao poduzeće za drugu fizičku ili pravnu osobu ili u njezino ime obavlja jednu ili više sljedećih aktivnosti ili djelatnosti:

i. razmjene između virtualne imovine i fiducijarnih valuta;

ii. razmjene između jednog ili više oblika virtualne imovine;

iii. prijenos virtualne imovine;

iv. čuvanje virtualne imovine ili instrumenata koji omogućuju kontrolu nad virtualnom imovinom i/ili upravljanje takvom imovinom ili instrumentima; i

v. sudjelovanje u financijskim uslugama povezanima s ponudom izdavatelja i/ili prodajom virtualne imovine i pružanje takvih usluga.

2. Za potrebe Konvencije i ovog Protokola pojam „financiranje terorizma" znači kaznena djela utvrđena u članku 2. Međunarodne konvencije o suzbijanju financiranja terorizma, odnosno:

a. djela iz članka 2. stavka 1. točke a. ili b. Međunarodne konvencije o suzbijanju financiranja terorizma;

b. kaznena djela definirana Konvencijom Vijeća Europe o sprečavanju terorizma i njezinim protokolom o izmjeni; i

c. kaznena djela definirana u Dodatnom protokolu uz Konvenciju Vijeća Europe o sprečavanju terorizma (CETS br. 217).

**Poglavlje II. – Mjere koje je potrebno poduzeti na nacionalnoj razini**

**Odjeljak 1. – Mjere oduzimanja**

**Članak 3. – Prošireno oduzimanje**

1. Svaka stranka donosi zakonodavne i druge mjere potrebne kako bi mogla oduzeti, u cijelosti ili djelomično, imovinu osobe osuđene za pranje novca, financiranje terorizma ili jednu od kategorija kaznenih djela iz Dodatka Konvenciji ako se sud uvjerio da je ta imovina stečena ili izravno ili neizravno pribavljena kažnjivim postupanjem.

2. Pod uvjetom da se stavak 1. ovog članka primjenjuje na pranje novca i financiranje terorizma, svaka stranka može, u trenutku potpisivanja ili polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupanju, izjavom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe zadržati pravo da primjenjuje stavak 1. ovog članka:

a. samo u mjeri u kojoj kazneno djelo za koje je osoba osuđena može izravno ili neizravno stvoriti veliku gospodarsku korist;

b. samo ako se dotično kazneno djelo kažnjava lišavanjem slobode ili pritvorom od najmanje četiri godine; i/ili

c. samo na popis konkretnih kaznenih djela.

3. Pri utvrđivanju je li predmetna imovina stečena kažnjivim postupanjem uzimaju se u obzir sve okolnosti relevantne za predmet, uključujući nerazmjer između vrijednosti imovine i zakonitog prihoda osuđene osobe.

**Članak 4. – Oduzimanje koje se ne temelji na osuđujućoj presudi**

1. Svaka stranka donosi zakonodavne i druge mjere potrebne kako bi mogla, u skladu s temeljnim načelima nacionalnog prava, oduzeti imovinu bez osuđujuće kaznene presude ako se sud uvjerio da je ta imovina stečena ili izravno ili neizravno pribavljena kažnjivim postupanjem.

2. Svaka stranka može, u trenutku potpisivanja ili polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupanju, izjavom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe zadržati pravo da primjenjuje stavak 1. ovog članka:

a. ako se ne mogu primijeniti druge mjere oduzimanja;

b. ako je imovina koju treba oduzeti identificirana tijekom istrage povezane s nekim kaznenim djelom;

c. ako je imovina koju treba oduzeti zamrznuta ili privremeno oduzeta tijekom istrage povezane s nekim kaznenim djelom;

d. ako se sud uvjerio da je imovina koju treba oduzeti stečena ili pribavljena kažnjivim postupanjem u okviru zločinačke organizacije i da se tim postupanjem može izravno ili neizravno ostvariti velika gospodarska korist;

e. ako se dotično kazneno djelo kažnjava lišavanjem slobode ili pritvorom od najmanje četiri godine; i/ili

f. ako je pokrenuta kaznena istraga u vezi s popisom konkretnih kaznenih djela.

3. Svaka stranka može, uz stavke 1. i 2., donijeti zakonodavne i druge mjere potrebne kako bi mogla oduzeti, bez osuđujuće kaznene presude, prihod, predmete ili imovinu istovjetne vrijednosti ako su ispunjena oba sljedeća uvjeta:

a. pokrenute su kaznene istrage ili postupci i relevantni kazneni postupci mogli su dovesti do osuđujuće kaznene presude, ali se postupak nije mogao nastaviti zbog smrti, nemogućnosti suđenja zbog bolesti, bijega ili u situacijama u kojima je rok zastare za predmetno kazneno djelo manji od petnaest godina i zastara je već nastupila;

b. ako su prihod, predmeti ili imovina istovjetne vrijednosti stečeni ili izravno ili neizravno povezani s kaznenim djelima u vezi s kojima su pokrenute istrage ili postupci, barem ako bi se tim kaznenim djelima mogla ostvariti znatna gospodarska korist.

**Članak 5. – Oduzimanje trećim stranama**

1. Svaka stranka donosi zakonodavne i druge mjere potrebne kako bi mogla zamrznuti, privremeno oduzeti i oduzeti prihod ili imovinu u vrijednosti koja odgovara takvom prihodu u vlasništvu ili posjedu trećih strana, ne dovodeći u pitanje prava *bona fide* trećih strana.

2. Stranke mogu proširiti obvezu iz stavka 1. ovog članka na predmete upotrijebljene za počinjenje kaznenog djela.

3. Svaka stranka može, u trenutku potpisivanja ili polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupanju, izjavom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe zadržati pravo da primjenjuje ovaj članak samo ako je osumnjičenik ili optuženik izravno ili neizravno trećim stranama prenio prihod ili imovinu čija vrijednost odgovara takvom prihodu ili ako su ih treće strane stekle od osumnjičenika ili optuženika, a da je treća strana znala ili je trebala znati da je svrha prijenosa ili stjecanja bila izbjegavanje oduzimanja.

**Odjeljak 2. – Istražne i privremene mjere**

**Članak 6. – Privremene mjere**

1. Odredbe članka 4. Konvencije primjenjuju se na svu imovinu koja se može oduzeti na temelju ovog Protokola.

2. Svaka stranka donosi zakonodavne i druge mjere potrebne kako bi mogla hitno i, prema potrebi, *ex parte* ili bez prethodne obavijesti, u skladu sa svojim ustavnim načelima i osnovnim konceptima svojeg pravnog sustava, poduzeti privremene mjere za sprečavanje rasipanja imovine koja se može oduzeti na temelju Konvencije i ovog Protokola. Stranke ograničavaju privremenu valjanost tih hitnih privremenih mjera ako one ne predstavljaju mjere zamrzavanja ili privremenog oduzimanja u obliku naloga.

**Članak 7. – Istražne ovlasti i tehnike**

1. Svaka stranka donosi zakonodavne i druge mjere koje su potrebne kako bi ovlastila sudove ili druga nadležna tijela, u skladu s primjenjivim odredbama nacionalnog postupovnog prava, da nalože da se evidencija koju vode financijske institucije i pružatelji usluga povezanih s

virtualnom imovinom, uključujući svu evidenciju koja se vodi u skladu s njihovim obvezama dubinske analize stranke definiranima u članku 13. stavku 2. točki a. podtočkama i. i iii. Konvencije, stavi na raspolaganje ili privremeno oduzme radi provedbe privremenih mjera i mjera oduzimanja predviđenih u Konvenciji i ovom Protokolu. Stranke ne smiju odbiti postupati prema odredbama ovog članka iz razloga bankarske ili financijske tajne.

2. Ne dovodeći u pitanje stavak 1. ovog članka, svaka stranka donosi zakonodavne i druge mjere potrebne kako bi mogla:

a. utvrditi je li fizička ili pravna osoba imatelj ili korisnik jednog ili više računa, bilo koje vrste, u bilo kojoj financijskoj instituciji ili pružatelju usluga povezanih s virtualnom imovinom sa sjedištem na njezinu državnom području i, ako je tako, dobiti sve podatke u vezi s tim računima;

b. dobiti podatke o navedenim računima u financijskim institucijama ili pružateljima usluga virtualne imovine i operacijama financijskih institucija i pružatelja usluga virtualne imovine koje su u navedenom razdoblju provedene putem jednog ili više navedenih računa, uključujući podatke o svakom računu s kojeg ili na koji su te operacije provedene;

c. pratiti, u navedenom razdoblju, operacije financijskih institucija i pružatelja usluga povezanih s virtualnom imovinom koje se provode putem jednog ili više utvrđenih računa; i

d. osigurati da financijske institucije i pružatelji usluga povezanih s virtualnom imovinom ne otkriju predmetnom klijentu ili trećim osobama da su u skladu sa stavkom 2. točkom a., b. ili c. ovog članka zatražene ili dobivene informacije ili da se vodi istraga.

**Članak 8. – Financijske istrage**

1. Svaka stranka donosi zakonodavne ili druge mjere potrebne kako bi se osiguralo da nadležna tijela odgovorna za istragu i/ili, prema potrebi, kazneni progon pranja novca, financiranja terorizma ili bilo koje kategorije kaznenih djela iz Dodatka Konvenciji mogu provoditi proaktivne financijske istrage barem u svim slučajevima povezanima s financiranjem terorizma i u pogledu kaznenih djela koja bi mogla stvoriti veliku gospodarsku korist.

2. Svaka stranka donosi zakonodavne ili druge mjere potrebne kako bi se osiguralo da se financijske istrage iz stavka 1. ovog članka mogu provoditi neovisno, uz kaznenu istragu ili u okviru kaznene istrage.

3. Svaka stranka donosi zakonodavne ili druge mjere potrebne kako bi se osiguralo da odgovarajuća nadležna tijela mogu provoditi financijske istrage iz članka 2. stavka 1. točke a. ovog Protokola u svim fazama kaznenog postupka, među ostalim nakon pravomoćne osuđujuće presude ili nakon oduzimanja na temelju Konvencije i ovog Protokola.

4. Svaka stranka može poduzeti takve zakonodavne ili druge mjere za osnivanje multidisciplinarnih skupina specijaliziranih za financijske istrage.

**Članak 9. – Informacije o bankovnim računima, računima za plaćanje, računima vrijednosnih papira, sefovima i računima virtualne imovine**

1. Svaka stranka donosi zakonodavne i druge mjere potrebne za uspostavu središnjeg, automatiziranog mehanizma ili drugih slično djelotvornih i pravodobnih mehanizama koji omogućuju identifikaciju svih fizičkih ili pravnih osoba koje imaju bankovne račune, račune za plaćanje, račune vrijednosnih papira i sefove koje vode financijske institucije te račune virtualne imovine koje vode pružatelji usluga povezanih s virtualnom imovinom, kao i identifikaciju stvarnih vlasnika takvih računa i svih osoba koje su ovlaštene djelovati u ime vlasnika računa.

2. Svaka stranka osigurava da financijsko-obavještajna jedinica i, za potrebe sprečavanja, otkrivanja, istrage ili progona teških kaznenih djela ili potpore istrazi teškog kaznenog djela, uključujući identifikaciju, praćenje, zamrzavanje i privremeno oduzimanje imovine povezane s takvim kaznenim djelima, ured za oduzimanje imovinske koristi i druga imenovana nadležna tijela imaju pristup središnjem, automatiziranom mehanizmu ili drugim slično djelotvornim i pravodobnim mehanizmima te informacijama koje su u njima sadržane, ako je to potrebno za izvršavanje njihovih funkcija.

3. Stranke donose mjere potrebne kako bi se uskladile s primjenjivim propisima o zaštiti podataka i uspostavile zaštitne mjere kojima se uređuje obrada informacija potrebnih za postizanje svrhe ovog članka.

**Odjeljak 3. – Financijsko-obavještajna jedinica**

**Članak 10. – Suspenzija ili uskraćivanje suglasnosti za sumnjive transakcije, račune i poslovne odnose**

1. Svaka stranka donosi zakonodavne i druge mjere potrebne kako bi financijsko-obavještajna jedinica mogla poduzeti hitne mjere ako postoji sumnja da su transakcija, račun kao što je bankovni račun, račun vrijednosnih papira, račun za plaćanje ili račun virtualne imovine ili poslovni odnos povezani s pranjem novca, financiranjem terorizma ili bilo kojom od kategorija kaznenih djela iz Dodatka Konvenciji i suspendirati upotrebu tog računa, poslovni odnos ili transakciju ili uskratiti suglasnost za provedbu transakcije.

2. Financijsko-obavještajna jedinica izriče suspenziju ili uskraćivanje suglasnosti u skladu sa stavkom 1. ovog članka kako bi očuvala sredstva, provela analize, procijenila je li sumnja potvrđena i, ako jest, proslijedila rezultate analiza nadležnim tijelima radi donošenja i provedbe odgovarajućih mjera.

3. Svaka stranka osigurava da je najdulje trajanje suspenzije ili uskraćivanja suglasnosti u skladu sa stavkom 1. ovog članka uređeno relevantnim odredbama nacionalnog prava i da je ograničeno na ono što je nužno za postizanje ciljeva iz stavka 2. ovog članka.

4. Svaka stranka donosi zakonodavne i druge mjere potrebne kako bi se, ovisno o slučaju, predvidjele posebne mjere za zaštitu temeljnih prava osoba na koje utječe suspenzija ili uskraćivanje suglasnosti koje u skladu sa stavkom 1. ovog članka naloži financijsko-obavještajna jedinica.

5. Svaka stranka donosi zakonodavne i druge mjere potrebne kako bi se osiguralo da je financijsko-obavještajna jedinica ovlaštena u bilo kojem trenutku ukinuti suspenziju ili uskraćivanje suglasnosti ako zaključi da suspenzija ili uskraćivanje suglasnosti više nisu potrebni za ispunjavanje ciljeva iz stavka 2. ovog članka.

6. Svaka stranka može, u trenutku potpisivanja ili polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupanju, izjavom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe zadržati pravo da ne primjenjuje ovaj članak na suspenziju računa i poslovnih odnosa.

**Odjeljak 4. – Ured za oduzimanje imovinske koristi**

**Članak 11. – Ured za oduzimanje imovinske koristi**

1. Svaka stranka donosi zakonodavne ili druge mjere potrebne za osnivanje ili imenovanje jednog ili više tijela uredom za oduzimanje imovinske koristi koji je odgovoran za:

identifikaciju i praćenje imovine koja se može oduzeti radi potpore drugim nadležnim tijelima; i

suradnju s uredima za oduzimanje imovinske koristi u drugim strankama.

2. Za potrebe stavka 1. ovog članka svaka stranka osigurava da ured za oduzimanje imovinske koristi može djelotvorno razmjenjivati informacije s nadležnim nacionalnim tijelima u skladu s nacionalnim pravom.

3. Svaka stranka donosi zakonodavne i druge mjere potrebne kako bi jedan od njezinih ureda za oduzimanje imovinske koristi, ne dovodeći u pitanje ovlasti drugih nadležnih tijela, mogao poduzeti hitne privremene mjere u skladu s člankom 6. stavkom 2. ovog Protokola u prekograničnim predmetima radi očuvanja imovine koja je identificirana i praćena ako postoji neposredna opasnost od njezina nestanka. Te mjere mogu trajati najviše sedam radnih dana.

4. Svaka stranka donosi zakonodavne i druge mjere potrebne kako bi se osiguralo da ured za oduzimanje imovinske koristi ne zadrži hitne privremene mjere dulje nego što je potrebno za ispunjavanje ciljeva iz stavka 3. ovog članka.

**Članak 12. – Pristup ureda za oduzimanje imovinske koristi informacijama**

1. Svaka stranka donosi zakonodavne i druge mjere potrebne kako bi se osiguralo da ured za oduzimanje imovinske koristi ima pravodoban pristup informacijama koje su mu potrebne za pravilno obavljanje njegovih funkcija, podložno načelima nužnosti i proporcionalnosti i ne dovodeći u pitanje nacionalna postupovna jamstva.

2. Za potrebe stavka 1. ovog članka i ne dovodeći u pitanje članke 9. i 17. ovog Protokola, svaka stranka osigurava da ured za oduzimanje imovinske koristi ima barem sljedeće:

a. trenutačan i izravan pristup informacijama o nekretninama, državljanstvu i stanovništvu, komercijalnim i poslovnim subjektima, vozilima, zrakoplovima, plovilima i stvarnom vlasništvu, pod uvjetom da su informacije pohranjene u centraliziranim ili međusobno povezanim registrima ili bazama podataka u posjedu javnih tijela;

b. trenutačan i izravan pristup ili pristup na zahtjev informacijama o hipotekama i zajmovima, informacijama sadržanima u bazama podataka o nacionalnoj valuti i razmjeni valuta, informacijama o graničnim prijelazima, carinskim podacima, uključujući prekogranične fizičke prijenose gotovine i prenosivih instrumenata na donositelja, informacijama o financijskim izvještajima društava te informacijama o elektroničkim prijenosima, saldima računa i prijenosima virtualne imovine;

c. trenutačan i izravan pristup ili pristup na zahtjev fiskalnim informacijama, informacijama iz sustava socijalne sigurnosti i informacijama kojima raspolažu tijela nadležna za sprečavanje, otkrivanje, istragu ili kazneni progon kaznenih djela, pod uvjetima utvrđenima nacionalnim pravom.

3. Stranke donose mjere potrebne kako bi se uskladile s primjenjivim zakonodavstvom o zaštiti podataka i uspostavile zaštitne mjere kojima se uređuje obrada informacija potrebnih za postizanje svrhe ovog članka.

4. Ako se informacije iz stavka 2. ovog članka ne čuvaju u centraliziranim ili međusobno povezanim registrima ili bazama podataka, svaka stranka osigurava da ured za oduzimanje imovinske koristi ima pristup tim informacijama putem drugih mehanizama na pojednostavnjen i standardiziran način.

**Odjeljak 5. – Upravljanje imovinom**

**Članak 13. – Opća načela upravljanja**

1. Svaka stranka donosi zakonodavne i druge mjere potrebne kako bi se osiguralo pravilno upravljanje imovinom zamrznutom, privremeno oduzetom ili oduzetom na temelju Konvencije i ovog Protokola do konačnog postupanja s tom imovinom.

2. Svaka stranka osigurava da nadležna tijela odgovorna za upravljanje zamrznutom ili privremeno oduzetom imovinom, ako je to opravdano s obzirom na prirodu imovine, procjenjuju imovinu koja može postati predmet naloga za oduzimanje kako bi se procijenjeni troškovi upravljanja tom imovinom sveli na najmanju moguću mjeru i kako bi se očuvala njezina vrijednost do konačnog postupanja s njom.

**Članak 14. – Ured za upravljanje imovinom**

1. Svaka stranka donosi zakonodavne i druge mjere potrebne za osnivanje ili imenovanje jednog ili više nadležnih tijela uredom za upravljanje imovinom kako bi se osiguralo pravilno upravljanje zamrznutom, privremeno oduzetom i oduzetom imovinom.

2. Ured za upravljanje imovinom ima sljedeće funkcije:

upravljanje imovinom ili pružanje potpore i stručnog znanja drugim nadležnim tijelima za upravljanje takvom imovinom;

suradnja i razmjena informacija s nadležnim tijelima odgovornima za identifikaciju, praćenje, zamrzavanje, privremeno oduzimanje i oduzimanje imovine; i

suradnja s drugim nadležnim tijelima odgovornima za upravljanje zamrznutom, privremeno oduzetom i oduzetom imovinom u drugim strankama.

3. Za potrebe stavka 2. točke c. ovog članka svaka stranka određuje najviše dvije kontaktne točke koje imaju kapacitet za pravodobnu komunikaciju s kontaktnim točkama drugih stranaka te u trenutku potpisivanja ili polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupanju priopćava glavnom tajniku Vijeća Europe imena i adrese kontaktnih točaka koje je odredila.

4. Za potrebe primjene stavka 3. ovog članka stranka može odrediti treću kontaktnu točku ako je to potrebno u skladu s njezinim ustavnim načelima.

**Članak 15. – Prodaja prije oduzimanja**

1. Svaka stranka donosi zakonodavne i druge mjere potrebne kako bi se omogućila prodaja privremeno oduzete i zamrznute imovine prije donošenja konačne odluke o privremeno oduzetoj ili zamrznutoj imovini u sljedećim slučajevima:

imovina je pokvarljiva ili brzo gubi na vrijednosti;

troškovi skladištenja ili održavanja imovine nisu razmjerni njezinoj tržišnoj vrijednosti; ili

za upravljanje imovinom potrebni su posebni uvjeti i stručno znanje koji nisu lako dostupni.

2. Svaka stranka donosi zakonodavne i druge mjere potrebne kako bi se osiguralo da se interesi pogođene osobe uzmu u obzir pri izdavanju naloga za prodaju imovine prije oduzimanja i da se pogođena osoba obavijesti, osim u slučajevima u kojima je pobjegla ili se ne može pronaći, te da joj se, osim u hitnim slučajevima, pruži mogućnost da bude saslušana prije prodaje. Pogođenoj osobi omogućuje se da zatraži prodaju imovine.

3. Prihodi od takve prodaje osiguravaju se i njima se upravlja u skladu s člankom 13. ovog Protokola do donošenja konačne odluke o privremeno oduzetoj ili zamrznutoj imovini.

**Članak 16. – Upotreba zamrznute, privremeno oduzete i oduzete imovine**

1. Svaka stranka razmatra donošenje zakonodavnih ili drugih mjera potrebnih kako bi se omogućila upotreba oduzete imovine i prihoda ostvarenih od nje, pod uvjetima utvrđenima u nacionalnom pravu, radi ponovne upotrebe u socijalne svrhe, u javnom interesu ili za druge posebne ciljeve.

2. Svaka stranka može donijeti zakonodavne ili druge mjere potrebne kako bi se omogućila upotreba zamrznute ili privremeno oduzete imovine, pod uvjetima utvrđenima u nacionalnom pravu, radi ponovne upotrebe u socijalne svrhe, u javnom interesu ili za druge posebne ciljeve.

**Članak 17. – Informacije o zamrznutoj, privremeno oduzetoj i oduzetoj imovini**

1. Svaka stranka donosi zakonodavne i druge mjere potrebne za uspostavu učinkovitih alata ili mehanizama koji omogućuju pravodobnu identifikaciju zamrznute, privremeno oduzete ili oduzete imovine i, prema potrebi, utvrđivanje stvarne ili procijenjene vrijednosti takve imovine.

2. Svaka stranka osigurava da uredi za upravljanje imovinom i, prema potrebi, uredi za oduzimanje imovinske koristi i druga nadležna tijela mogu uz pomoć alata i mehanizama iz stavka 1. ovog članka pravodobno dobiti informacije o zamrznutoj, privremeno oduzetoj i oduzetoj imovini potrebne za obavljanje svojih zadaća.

3. Stranke donose mjere potrebne kako bi se uskladile s primjenjivim zakonodavstvom o zaštiti podataka i uspostavile zaštitne mjere kojima se uređuje obrada informacija potrebnih za postizanje svrhe ovog članka.

**Poglavlje III. – Međunarodna suradnja**

**Odjeljak 1. – Načela međunarodne suradnje**

**Članak 18. – Opća načela i mjere za međunarodnu suradnju**

1. Svaka stranka donosi zakonodavne i druge mjere potrebne kako bi se osiguralo da izvršenje stranih naloga za zamrzavanje, privremeno oduzimanje ili oduzimanje ne bude uvjetovano provedbom nacionalne istrage. Ovom odredbom ne dovodi se u pitanje ovlast nadležnih tijela u zamoljenoj stranki da preispitaju strani nalog i izdaju sve naloge potrebne za njegovu provedbu u pogledu imovine koja se nalazi na njezinu državnom području.

2. Stranke osiguravaju i da se ni jedan zahtjev za poduzimanje privremenih mjera ne odbije samo na temelju toga što je nacionalni nalog na kojem se zahtjev temelji izdalo tijelo koje nije pravosudno tijelo, ako je stranka moliteljica imenovala dotično tijelo kao nadležno tijelo i ako je predmetni nacionalni nalog potvrdilo pravosudno tijelo prije slanja zahtjeva.

**Članak 19. – Prijenos podataka**

1. Osobne podatke prenesene iz jedne stranke u drugu kao rezultat izvršenja zahtjeva podnesenog na temelju Konvencije ili njezina protokola stranka kojoj su takvi podaci preneseni može upotrebljavati samo u sljedeće svrhe:

a. za potrebe procesa ili postupaka na koje se primjenjuje Konvencija ili njezin protokol;

b. za druge sudske i upravne postupke izravno povezane s postupcima iz stavka 1. točke a. ovog članka;

c. radi sprečavanja neposrednih i ozbiljnih prijetnji javnoj sigurnosti.

2. Međutim, takvi se podaci mogu upotrebljavati u bilo koju drugu svrhu ako je stranka iz koje su podaci preneseni ili ispitanik prethodno za to dala privolu.

3. Svaka stranka može odbiti prijenos osobnih podataka dobivenih izvršenjem zahtjeva podnesenog na temelju Konvencije ili njezina protokola u sljedećim slučajevima:

a. takvi se podaci ne mogu dostaviti u skladu s njezinim nacionalnim zakonodavstvom; i/ili

b. stranka kojoj bi se podaci trebali prenijeti nije obvezana Konvencijom o zaštiti pojedinaca u vezi s automatskom obradom osobnih podataka, sastavljenom u Strasbourgu 28. siječnja

1981., kako je modernizirana protokolom o izmjeni te konvencije (CETS br. 223), sastavljenim u Strasbourgu 10. listopada 2018., osim ako se potonja stranka obveže pružiti zaštitu podataka koju zahtijeva prva stranka.

4. Svaka stranka koja prenosi osobne podatke dobivene izvršenjem zahtjeva podnesenog na temelju Konvencije ili njezina protokola može zahtijevati od stranke kojoj se podaci prenesu da dostavi informacije o upotrebi tih podataka.

5. Svaka stranka može na temelju izjave upućene glavnom tajniku Vijeća Europe zatražiti da u okviru postupaka za koje je mogla odbiti ili ograničiti prijenos ili upotrebu osobnih podataka u skladu s odredbama Konvencije ili njezina protokola druga stranka ne upotrebljava osobne podatke koje joj je prenijela prva stranka za potrebe stavka 1. ovog članka osim uz prethodnu privolu prve stranke.

**Odjeljak 2. – Istražna pomoć**

**Članak 20. – Zahtjevi za informacije o računima u financijskim institucijama ili pružateljima usluga povezanih s virtualnom imovinom**

1. Svaka stranka pod uvjetima utvrđenima u ovom članku poduzima potrebne mjere kako bi utvrdila, kao odgovor na zahtjev koji je poslala druga stranka, ima li ili kontrolira li fizička ili pravna osoba koja je predmet kaznene istrage jedan ili više računa bilo koje prirode u bilo kojoj financijskoj instituciji ili pružatelju usluga povezanih s virtualnom imovinom koji se nalaze na njezinu državnom području te, ako ima, dostavlja stranci moliteljici pojedinosti o utvrđenim računima, uključujući svu evidenciju koju posjeduju financijske institucije ili pružatelji usluga povezanih s virtualnom imovinom u skladu sa svojim obvezama dubinske analize stranke, kako su definirane u članku 13. stavku 2. točki a. podtočkama i. i iii. Konvencije.

2. Obveza iz ovog članka primjenjuje se samo u mjeri u kojoj financijska institucija ili pružatelj usluga povezanih s virtualnom imovinom koji vode taj račun raspolažu tom informacijom.

3. Uz zahtjeve iz članka 37. Konvencije stranka moliteljica u tom zahtjevu:

navodi zašto smatra da su tražene informacije vjerojatno relevantne za potrebe istrage kaznenog djela;

navodi zbog čega pretpostavlja da je imatelj računa financijska institucija ili pružatelj usluga virtualne imovine u zamoljenoj stranki te, u mjeri u kojoj je to moguće, naznačuje o kojim financijskim institucijama ili pružateljima usluga virtualne imovine i/ili računima bi mogla biti riječ; i

navodi svaku dodatnu informaciju kojom raspolaže, a koja bi mogla olakšati ispunjenje zahtjeva.

4. Zamoljena stranka može uvjetovati ispunjenje takvog zahtjeva istim uvjetima koje primjenjuje na zahtjeve za pretragu i privremeno oduzimanje.

5. Svaka stranka može, u trenutku potpisivanja ili polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupanju, izjavom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe zadržati pravo da ovaj članak primjenjuje samo na pranje novca, financiranje terorizma i na kategorije kaznenih djela u Dodatku Konvenciji.

**Članak 21. – Zahtjevi za informacije o transakcijama koje provode financijske institucije ili pružatelji usluga povezanih s virtualnom imovinom**

1. Zamoljena stranka dostavlja, na zahtjev druge stranke, podatke o navedenim računima u financijskim institucijama i pružateljima usluga povezanih s virtualnom imovinom i operacijama koje su u navedenom razdoblju provedene putem jednog ili više računa navedenih u zahtjevu, uključujući podatke o svakom računu s kojeg ili na koji su te operacije provedene.

2. Obveza iz ovog članka primjenjuje se samo u mjeri u kojoj financijska institucija ili pružatelj usluga povezanih s virtualnom imovinom koji imaju taj račun raspolažu tom informacijom.

3. Uz zahtjeve iz članka 37. Konvencije stranka moliteljica u svojem zahtjevu navodi zašto zatražene informacije smatra bitnima za potrebe istrage kaznenog djela.

4. Zamoljena stranka može uvjetovati ispunjenje takvog zahtjeva istim uvjetima koje primjenjuje na zahtjeve za pretragu i privremeno oduzimanje.

**Članak 22. – Zahtjevi za praćenje transakcija koje provode financijske institucije ili pružatelji usluga povezanih s virtualnom imovinom**

1. Svaka stranka osigurava da na zahtjev druge stranke može tijekom određenog razdoblja pratiti operacije koje provode financijske institucije i pružatelji usluga povezanih s virtualnom imovinom putem jednog ili više računa navedenih u zahtjevu te dostaviti rezultate praćenja stranki moliteljici.

2. Uz zahtjeve iz članka 37. Konvencije stranka moliteljica u svojem zahtjevu navodi zašto zatražene informacije smatra bitnima za potrebe istrage kaznenog djela.

3. Odluku o praćenju u svakom pojedinačnom slučaju donose nadležna tijela zamoljene stranke u skladu s njezinim nacionalnim pravom.

4. Praktične pojedinosti o praćenju zajedno utvrđuju nadležna tijela stranke moliteljice i zamoljene stranke.

**Članak 23. – Zajednički istražni timovi za povrat imovine koja se može oduzeti**

1. Nadležna tijela dvije ili više stranki mogu uzajamnim dogovorom osnovati i voditi zajednički istražni tim na svojem državnom području radi povrata imovine koja se može oduzeti na temelju Konvencije i ovog Protokola, ako se pojačana koordinacija smatra posebno korisnom. Takvi se timovi osnivaju na ograničeno razdoblje, koje se može produljiti zajedničkom suglasnošću, a njihov se sastav određuje sporazumom o osnivanju tima. Zajednički istražni tim moguće je osnovati posebno:

a. ako su za istrage jedne stranke o imovini koja se može oduzeti na temelju Konvencije i ovog Protokola nužne teške i zahtjevne istrage povezane s drugim strankama; ili

b. ako je za istrage koje provodi više stranaka u skladu s Konvencijom i ovim Protokolom potrebno koordinirano i usklađeno djelovanje u uključenim strankama.

Zahtjev za osnivanje zajedničkog istražnog tima može podnijeti svaka uključena stranka. Tim se osniva u jednoj od stranaka u kojoj se očekuje da će se provoditi istrage.

2. Zahtjevi za osnivanje zajedničkog istražnog tima uključuju:

a. podatke o tijelu koje podnosi zahtjev;

b. predmet zahtjeva i razloge za njegovo podnošenje;

c. ako je moguće, sve druge informacije relevantne za istragu;

d. ako je poznato i primjereno, imena i adrese pogođenih osoba;

e. prijedloge o sastavu tima.

3. Zajednički istražni tim djeluje na državnom području stranaka koje čine tim prema sljedećim općim uvjetima:

a. voditelj tima je predstavnik nadležnog tijela zaduženog za istragu u stranki u kojoj tim djeluje. Voditelj tima postupa u okviru svojih nadležnosti u skladu s nacionalnim pravom;

b. tim izvršava operacije u skladu s propisima stranke u kojoj djeluje. Članovi i upućeni članovi tima izvršavaju zadatke pod vodstvom osobe iz stavka 3. točke a- ovog članka, uzimajući u obzir uvjete koje su utvrdila njihova tijela u sporazumu o osnivanju tima;

c stranka u kojoj tim djeluje stvara sve organizacijske preduvjete potrebne za njegov rad.

4. U ovom se članku članovi zajedničkog istražnog tima iz stranke u kojoj tim djeluje nazivaju „članovi”, a članovi iz stranaka koje nisu stranka u kojoj tim djeluje nazivaju se „upućeni članovi”.

5. Upućeni članovi zajedničkih istražnih timova imaju pravo biti nazočni kad se poduzimaju istražne mjere u stranki u kojoj tim djeluje. Međutim, voditelj tima može iz posebnih razloga odlučiti drukčije, u skladu sa zakonima stranke u kojoj tim djeluje.

6. Voditelj tima može upućenim članovima zajedničkog istražnog tima, u skladu s propisima stranke u kojoj tim djeluje, povjeriti zadaću da provedu određene istražne mjere ako to odobre nadležna tijela stranke u kojoj tim djeluje i stranke uputiteljice.

7. Ako zajednički istražni tim treba poduzeti istražne mjere u jednoj od stranaka koje sudjeluju u timu, članovi koje je ta stranka uputila u tim mogu zatražiti od svojih nadležnih tijela da poduzmu te mjere. Te se mjere razmatraju u potonjoj stranki pod uvjetima koji bi se primjenjivali da su zatražene u sklopu nacionalne istrage.

8. Ako zajednički istražni tim treba pomoć stranke koja ne sudjeluje u timu ili treće države, nadležna tijela države u kojoj tim djeluje mogu uputiti zahtjev za pomoć nadležnim tijelima druge uključene države u skladu s relevantnim instrumentima ili dogovorima.

9. Upućeni član zajedničkog istražnog tima može za potrebe istraga koje tim provodi, u skladu sa svojim nacionalnim pravom i u okviru svojih nadležnosti, timu otkriti podatke kojima raspolaže stranka uputiteljica.

10. Podaci do kojih član ili upućeni član dođu zakonitim putem za vrijeme sudjelovanja u zajedničkom istražnom timu, a koji nisu inače dostupni nadležnim tijelima dotičnih stranaka, mogu se upotrijebiti u sljedeće svrhe:

a. u svrhu u koju je tim osnovan;

b. uz prethodnu suglasnost stranke u kojoj je podatak pronađen, za otkrivanje, istragu i kazneni progon kaznenih djela. Takva suglasnost može se uskratiti samo u slučajevima u kojima bi takva upotreba ugrozila kaznene istrage u dotičnoj stranki ili u vezi s kojima bi ta stranka mogla odbiti uzajamnu pomoć u skladu s Europskom konvencijom o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima (ETS br. 30) i njezinim protokolima;

c. za sprečavanje neposredne i ozbiljne prijetnje javnoj sigurnosti, ne dovodeći u pitanje stavak 10. točku b., ako bi naknadno bila pokrenuta kaznena istraga;

d. za druge svrhe, ako je tako dogovoreno između stranaka koje čine tim.

11. Ovim člankom ne dovode se u pitanje ostale postojeće odredbe ili sporazumi o osnivanju ili radu zajedničkih istražnih timova.

12. Moguće je dogovoriti da u aktivnostima tima sudjeluju osobe koje nisu predstavnici nadležnih tijela stranaka koje čine zajednički istražni tim, ako to dopuštaju zakoni dotičnih stranaka ili odredbe bilo kojeg pravnog instrumenta koji se primjenjuje između njih. Prava koja na temelju ovog članka imaju članovi ili upućeni članovi tima ne primjenjuju se na te osobe, osim ako je sporazumom izričito određeno drukčije.

**Odjeljak 3. – Standardni obrasci**

**Članak 24. – Standardni obrazac za zamrzavanje ili privremeno oduzimanje imovine**

1. Ne dovodeći u pitanje članak 35. stavak 1. Konvencije, kako bi zatražile zamrzavanje ili privremeno oduzimanje imovine u smislu članka 21. Konvencije, stranke ispunjavaju standardni obrazac koji je donijela Konferencija stranaka osnovana na temelju Konvencije u skladu s člankom 35. ovog Protokola, potpisuju ga i potvrđuju točnost i ispravnost njegova sadržaja.

2. Stranka moliteljica dostavlja zamoljenoj stranki prijevod standardnog obrasca na službenom jeziku zamoljene stranke ili na bilo kojem drugom jeziku koji zamoljena stranka prihvaća. Izjave stranaka u skladu s člankom 35. stavkom 3. Konvencije primjenjuju se *mutatis mutandis* u tu svrhu. Prijevod odluke na kojoj se temelji obrazac dostavlja se samo na zahtjev nadležnih tijela zamoljene stranke ako je potrebno savjetovanje o toj odluci.

3. Zahtjev za zamrzavanje ili privremeno oduzimanje imovine podnesen u skladu sa stavkom 1. ovog članka može se odbiti ako je standardni obrazac nepotpun ili očito netočan te ako nije popunjen ili ispravljen nakon savjetovanja između zamoljene stranke i stranke moliteljice, u skladu s člankom 38. Konvencije.

4. Ovaj članak primjenjivat će se od dana na koji Konferencija stranaka donese standardne obrasce iz stavka 1. ovog članka.

**Članak 25. – Standardni obrazac za oduzimanje imovine**

1. Ne dovodeći u pitanje članak 35. stavak 1. Konvencije, kako bi zatražile oduzimanje imovine u smislu članka 23. Konvencije, stranke ispunjavaju standardni obrazac koji je donijela Konferencija stranaka osnovana na temelju Konvencije u skladu s člankom 35. ovog Protokola, potpisuju ga i potvrđuju točnost i ispravnost njegova sadržaja.

2. Stranka moliteljica dostavlja zamoljenoj stranki prijevod standardnog obrasca na službenom jeziku zamoljene stranke ili na bilo kojem drugom jeziku koji zamoljena stranka prihvaća. Izjave stranaka u skladu s člankom 35. stavkom 3. Konvencije primjenjuju se *mutatis mutandis* u tu svrhu. Prijevod odluke na kojoj se temelji obrazac dostavlja se samo na zahtjev nadležnih tijela zamoljene stranke ako je potrebno savjetovanje o toj odluci.

3. Zahtjev za oduzimanje imovine podnesen u skladu sa stavkom 1. ovog članka može se odbiti ako je standardni obrazac nepotpun ili očito netočan te nije popunjen ili ispravljen nakon savjetovanja između zamoljene stranke i stranke moliteljice, u skladu s člankom 38. Konvencije.

4. Ovaj članak primjenjivat će se od dana na koji Konferencija stranaka donese standardne obrasce iz stavka 1. ovog članka.

**Odjeljak 4. – Povrat i raspodjela imovine**

**Članak 26. – Povrat imovine**

1. Kad postupaju po zahtjevu druge stranke u skladu s člancima 23. i 24. Konvencije, stranke daju prednost, ako je tako zatraženo, vraćanju oduzete imovine stranki moliteljici kako bi ona

mogla isplatiti odštetu žrtvama kaznenih djela ili vratiti tu imovinu njezinim zakonitim vlasnicima.

2. Kad postupaju po zahtjevu druge stranke u skladu s člancima 21. i 22. Konvencije, stranke daju prednost, ako je tako zatraženo, vraćanju zamrznute ili privremeno oduzete imovine stranki moliteljici prije konačne odluke o njezinu oduzimanju kako bi ona mogla vratiti tu imovinu njezinim zakonitim vlasnicima ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a. utvrđeno je i ne osporava se pravo zakonitog vlasnika na imovinu;

b. imovina nije potrebna kao dokaz u kaznenim postupcima u zamoljenoj stranki; i

c. prava pogođenih osoba ne dovode se u pitanje.

3. Kad postupaju po zahtjevu druge stranke u skladu s člancima 21. i 22. Konvencije, stranke mogu isto tako dati prednost, ako je tako zatraženo, vraćanju zamrznute ili privremeno oduzete imovine stranki moliteljici prije konačne odluke o njezinu oduzimanju kako bi ona mogla isplatiti odštetu žrtvama kaznenih djela ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a. odluka o odšteti je konačna;

b. imovina s kojom se konačno postupa u svrhu odštete žrtvi nije potrebna kao dokaz u kaznenom postupku u zamoljenoj stranki; i

c. prava pogođenih osoba ne dovode se u pitanje.

**Članak 27. – Raspodjela imovine**

1. Ne dovodeći u pitanje članke 25. i 32. Konvencije, članke 26. i 31. ovog Protokola i prava zakonitih vlasnika i žrtava čiji se identitet može utvrditi, ako je novac dobiven izvršenjem naloga za oduzimanje u skladu s člancima 23. i 24. Konvencije i dobiveni iznos premašuje 10 000 EUR ili jednakovrijedan iznos u konvertibilnoj valuti, taj se iznos ravnomjerno dijeli između stranke moliteljice i zamoljene stranke, osim ako je drukčije dogovoreno na pojedinačnoj osnovi. Kad je riječ o oduzetoj nenovčanoj imovini, stranka moliteljica i zamoljena stranka savjetuju se o odgovarajućim aranžmanima za konačno postupanje s predmetnom imovinom.

2. Pri raspodjeli imovine u skladu sa stavkom 1. ovog članka stranka moliteljica i zamoljena stranka mogu se dogovoriti da u sporazum o raspodjeli uključe druge stranke koje su doprinijele uspješnom povratu imovine. Stranke osim toga mogu odlučiti podijeliti imovinu oduzetu u skladu s nacionalnim nalogom za oduzimanje sa strankama koje su pružile istražnu ili drugu pomoć u skladu s Konvencijom ili ovim Protokolom, ako je takva pomoć doprinijela uspješnom oduzimanju.

3. Ako oduzetu imovinu treba podijeliti između stranke moliteljice i zamoljene stranke u skladu sa stavcima 1. i 2. ovog članka, zamoljena stranka može najprije odbiti znatne ili izvanredne troškove koji su bili potrebni kako bi se ispunili zahtjevi na temelju ovog Protokola ili Konvencije i koji su olakšali oduzimanje predmetne imovine.

**Odjeljak 5. – Financijsko-obavještajna jedinica**

**Članak 28. – Međunarodna suradnja na suspenziji ili uskraćivanju suglasnosti za sumnjive transakcije, račune i poslovne odnose**

1. Svaka stranka donosi zakonodavne i druge mjere potrebne kako bi financijsko-obavještajna jedinica na zahtjev strane financijsko-obavještajne jedinice mogla poduzeti hitne mjere ako postoji sumnja da su transakcija, račun kao što je bankovni račun, račun vrijednosnih papira, račun za plaćanje ili račun virtualne imovine ili poslovni odnos povezani s pranjem novca, financiranjem terorizma ili bilo kojom od kategorija kaznenih djela iz Dodatka Konvenciji,

suspendirati upotrebu tog računa, poslovni odnos ili transakciju ili uskratiti suglasnost za provedbu transakcije.

2. Trajanje i uvjeti suspenzije jednaki su kao i u nacionalnom pravu zamoljene stranke.

3. Mjera iz stavka 1. ovog članka poduzima se kad financijsko-obavještajna jedinica kojoj je upućen zahtjev, na temelju obrazloženja financijsko-obavještajne jedinice koja je podnijela zahtjev, utvrdi da bi korištenje računa, poslovni odnos ili transakcija koja se provodi bili suspendirani ili da bi pristanak na provedbu transakcije bio uskraćen da je račun, poslovni odnos ili transakcija izazvao sumnju na nacionalnoj razini.

4. Svaka stranka može, u trenutku potpisivanja ili polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupanju, izjavom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe zadržati pravo da ne primjenjuje ovaj članak na suspenziju računa i poslovnih odnosa.

**Odjeljak 6. – Uredi za oduzimanje imovinske koristi**

**Članak 29. – Međunarodna suradnja među uredima za oduzimanje imovinske koristi**

1. Svaka stranka donosi zakonodavne i druge mjere potrebne kako bi osigurala da njezin ured za oduzimanje imovinske koristi razmjenjuje informacije s uredima za oduzimanje imovinske koristi drugih stranaka, spontano ili na zahtjev, u svrhu identifikacije i praćenja imovine koja se može oduzeti. U zahtjevima za informacije navode se razlozi za zahtjev i uključuju sve dostupne informacije koje mogu olakšati identifikaciju imovine.

2. Razmjena informacija u skladu sa stavkom 1. ovog članka može se odbiti u sljedećim slučajevima:

a. izvršenje zahtjeva moglo bi dovesti u pitanje suverenitet, sigurnost, javni poredak ili druge bitne interese zamoljene stranke;

b. izvršenje zahtjeva moglo bi dovesti u pitanje istrage ili tekuće postupke ili predstavljati neposrednu prijetnju životu ili tjelesnom integritetu neke osobe;

c. izvršenje zahtjeva očito je nerazmjerno ili nebitno za svrhe u koje je podnesen;

d. kazneno djelo na koje se zahtjev odnosi je političko kazneno djelo, osim financiranja terorizma; ili

e. zamoljena stranka smatra da bi postupanje u skladu sa zatraženom mjerom bilo u suprotnosti s načelom *ne bis in idem*.

3. Prije nego što odbije zahtjev, ured za oduzimanje imovinske koristi kojem je upućen savjetuje se s uredom za oduzimanje imovinske koristi koji je podnio zahtjev. Svako odbijanje pružanja informacija mora se prikladno obrazložiti.

4. Svaka stranka donosi zakonodavne i druge mjere potrebne kako bi se osiguralo da ured za oduzimanje imovinske koristi odmah odgovori na obrazložene zahtjeve i, ako u tome nije spriječen zbog uvjerljivih razloga, u roku od četrnaest dana na zahtjeve koji nisu hitni i u roku od tri dana na hitne zahtjeve koji se odnose na baze podataka kojima ured za oduzimanje imovinske koristi ima izravan pristup. Ako su zatražene informacije dostupne samo neizravno ili ako bi zahtjev prouzročio nerazmjerno opterećenje, ured za oduzimanje imovinske koristi kojem je upućen zahtjev može produljiti rok za odgovor na dvadeset i jedan dan za zahtjeve koji nisu hitni i sedam dana za hitne zahtjeve. Ako ured za oduzimanje imovinske koristi kojem je upućen zahtjev procijeni da neće moći ispoštovati primjenjive rokove, o tome odmah obavješćuje ured za oduzimanje imovinske koristi koji je podnio zahtjev.

5. Za potrebe olakšavanja prekogranične suradnje među uredima za oduzimanje imovinske koristi svaka stranka određuje najviše dvije kontaktne točke koje imaju kapacitet za

pravodobnu komunikaciju s kontaktnim točkama drugih stranaka te u trenutku potpisivanja ili polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupanju priopćava glavnom tajniku Vijeća Europe imena i adrese kontaktnih točaka koje je odredila.

6. Za potrebe primjene stavka 5. ovog članka stranka može odrediti treću kontaktnu točku ako je to potrebno u skladu s njezinim ustavnim načelima.

**Odjeljak 7. – Upravljanje imovinom**

**Članak 30. – Upravljanje imovinom zamrznutom, privremeno oduzetom ili oduzetom na zahtjev druge stranke**

1. Svaka stranka donosi zakonodavne i druge mjere potrebne kako bi se osiguralo da se članak 6. Konvencije i članci 15. i 17. ovog Protokola primjenjuju na imovinu koja je zamrznuta, privremeno oduzeta ili oduzeta na zahtjev druge stranke.

2. Upravljanje imovinom zamrznutom, privremeno oduzetom ili oduzetom na zahtjev druge stranke uređuje se pravom zamoljene stranke.

**Poglavlje IV. – Zaštitne mjere, osposobljavanje i resursi**

**Članak 31. – Zaštitne mjere i pravna sredstva**

1. Svaka stranka osigurava da uspostava, provedba i primjena ovlasti i postupaka predviđenih ovim Protokolom podliježu uvjetima i zaštitnim mjerama predviđenima njezinim nacionalnim zakonodavstvom kojima se osigurava primjerena zaštita ljudskih prava i sloboda te koji uključuju načela nužnosti i proporcionalnosti.

2. Ne dovodeći u pitanje članak 8. Konvencije, svaka stranka donosi zakonodavne i druge mjere potrebne kako bi se osiguralo da osobe na koje utječu privremene mjere, uključujući mjere iz članka 6. ovog Protokola, nalozi za prodaju prije oduzimanja ili oduzimanje u skladu s Konvencijom ili ovim Protokolom imaju pravo na djelotvoran pravni lijek i na pošteno suđenje radi zaštite njihovih prava. Stranke jamče i prava na obranu.

3. Svaka stranka osigurava da osobe na koje utječe mjera oduzimanja u skladu s Konvencijom ili ovim Protokolom budu pozvane na postupak oduzimanja.

4. Svaka stranka osigurava da sud može suspendirati izvršenje naloga za prodaju prije oduzimanja ako bi u protivnom došlo do nepopravljive štete za pogođenu osobu.

**Članak 32. – Obavješćivanje o odlukama**

1. Svaka stranka osigurava da se pogođene osobe bez nepotrebne odgode obavijeste o odlukama o privremenim mjerama i oduzimanju u skladu s Konvencijom i ovim Protokolom, kao i o odlukama o prodaji imovine prije oduzimanja. U takvim odlukama navode se razlozi za primijenjenu mjeru te prava i pravna sredstva dostupni pogođenoj osobi.

2. Stranka može dopustiti svojim nadležnim tijelima da odgode obavješćivanje dotične osobe o odlukama o privremenim mjerama koliko god je potrebno kako se ne bi ugrozila kaznena ili financijska istraga.

**Članak 33. – Sigurnosne mjere**

1. Svaka stranka osigurava da uredi za oduzimanje imovinske koristi poduzimaju sve potrebne mjere, uključujući sigurnosne, kako bi osigurali da neovlaštene osobe ne pristupaju informacijama obrađenima na temelju članaka 9., 12., 17. i 29. ovog Protokola.

2. Stranke poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se komunikacija među uredima za oduzimanje imovinske koristi odvija sigurnim kanalima.

**Članak 34. – Resursi i osposobljavanje**

1. Svaka stranka donosi zakonodavne ili druge mjere potrebne kako bi se osiguralo da uredi za oduzimanje imovinske koristi i uredi za upravljanje imovinom imaju odgovarajuće financijske, ljudske i tehničke resurse za djelotvorno obavljanje funkcija.

2. Ne dovodeći u pitanje neovisnost pravosuđa i razlike u njegovoj organizaciji, svaka stranka osigurava da je nadležnim tijelima uključenima u financijske istrage, identifikaciju, praćenje, zamrzavanje, privremeno oduzimanje, upravljanje i oduzimanje imovine dostupno odgovarajuće osposobljavanje.

**Poglavlje V. – Mehanizam praćenja i rješavanje sporova**

**Članak 35. – Mehanizam praćenja i rješavanje sporova**

1. Članak 48. Konvencije primjenjuje se *mutatis mutandis* na ovaj Protokol. Konferencija stranaka osnovana na temelju Konvencije obavlja funkcije utvrđene u članku 48. Konvencije za potrebe ovog Protokola i sastaje se prema potrebi u sastavu koji je ograničen na stranke ovog Protokola.

2. Konferencija stranaka, koja se sastaje u sastavu ograničenom na stranke ovog Protokola, donosi standardne obrasce kako je predviđeno člancima 24. i 25. ovog Protokola.

3. Konferencija stranaka omogućuje razmjenu informacija o važnim pravnim, političkim ili praktičnim promjenama koje se odnose na područja obuhvaćena Konvencijom i ovim Protokolom.

**Poglavlje VI. – Završne odredbe**

**Članak 36. – Odnos s Konvencijom**

Odredbe Konvencije primjenjuju se *mutatis mutandis* na odredbe ovog Protokola.

**Članak 37. – Potpisivanje i ratifikacija**

Ovaj Protokol otvoren je za potpisivanje potpisnicama Konvencije. Podliježe ratifikaciji, prihvaćanju ili odobrenju. Potpisnica ne može ratificirati, prihvatiti niti odobriti ovaj Protokol ako prethodno ili istodobno nije izrazila svoj pristanak da bude obvezana odredbama Konvencije. Isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju polažu se kod glavnog tajnika Vijeća Europe.

**Članak 38. – Stupanje na snagu**

1. Ovaj Protokol stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od datuma na koji je pet potpisnica, od kojih su najmanje tri države članice Vijeća Europe, izrazilo svoj pristanak da budu obvezane ovim Protokolom u skladu s odredbama stavka 37.

2. Za svaku potpisnicu koja naknadno izrazi svoj pristanak da bude obvezana ovim Protokolom on stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od datuma polaganja isprave o ratifikaciji, prihvaćanju ili odobrenju.

**Članak 39. – Pristupanje**

1. Nakon stupanja na snagu ovog Protokola može mu pristupiti i svaka stranka Konvencije.

2. U odnosu na svaku stranku koja pristupa ovom Protokolu u skladu sa stavkom 1. ovog članka, ovaj Protokol stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od datuma polaganja isprave o pristupanju kod glavnog tajnika Vijeća Europe.

**Članak 40. – Teritorijalna primjena**

1. Svaka država ili Europska unija može, u trenutku potpisivanja ovog Protokola ili prilikom polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupanju, odrediti područje ili područja na kojima će se ovaj Protokol primjenjivati.

2. Svaka stranka može u bilo kojem naknadnom trenutku izjavom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe proširiti primjenu ovog Protokola na bilo koje drugo područje koje navede u toj izjavi i za čije je međunarodne odnose ona odgovorna ili u čije ime je ovlaštena poduzimati mjere. Na tom prostoru Protokol stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od datuma na koji glavni tajnik primi tu izjavu.

3. Svaka izjava u skladu sa stavcima 1. i 2. ovog članka može se, u pogledu područja navedenog u takvoj izjavi, povući obaviješću upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe. Povlačenje stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od datuma na koji glavni tajnik primi takvu obavijest.

**Članak 41. – Otkaz**

1. Svaka stranka može u svakom trenutku otkazati ovaj Protokol putem službene obavijesti upućene glavnom tajniku Vijeća Europe.

2. Otkaz stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od datuma na koji glavni tajnik primi tu obavijest.

3. Otkaz Konvencije automatski povlači za sobom otkaz ovog Protokola.

**Članak 42. – Odnos s drugim konvencijama i sporazumima**

1. Ovaj Protokol ne utječe na prava i obveze stranaka koji proizlaze iz međunarodnih multilateralnih instrumenata o posebnim pitanjima.

2. Stranke ovog Protokola mogu međusobno sklapati bilateralne ili multilateralne sporazume o pitanjima koja su uređena ovim Protokolom u svrhu dopunjavanja ili jačanja njegovih odredaba ili lakše primjene u njemu sadržanih načela.

3. Ako su dvije ili više stranaka već sklopile sporazum ili ugovor ili na neki drugi način uspostavile odnose u vezi s nekim od pitanja koja su uređena ovim Protokolom, imaju pravo primjenjivati taj sporazum ili ugovor ili urediti te odnose u skladu s njim, umjesto ovog Protokola, ako to olakšava međunarodnu suradnju.

4. Ne dovodeći u pitanje predmet i svrhu ovog Protokola ni njegovu punu primjenu u drugim strankama, stranke koje su članice Europske unije u svojim međusobnim odnosima primjenjuju pravila Europske zajednice i Europske unije u onoj mjeri u kojoj postoje pravila Zajednice ili Europske unije koja uređuju pitanje o kojem je riječ te su primjenjiva na određeni slučaj.

**Članak 43. – Izjave i rezerve**

1. Svaka država ili Europska unija može, u trenutku potpisivanja ovog Protokola ili polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupanju, dati jednu ili više izjava predviđenih u članku 19. stavku 5. te članku 40. stavcima 1. i 2. ovog Protokola.

2. Svaka država ili Europska unija može, u trenutku potpisivanja ovog Protokola ili polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvaćanju, odobrenju ili pristupanju, izjavom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe izraziti da koristi jednu ili više rezervi iz članka 3. stavka 2., članka 4. stavaka 2. i 3., članka 5. stavka 3., članka 10. stavka 6., članka 20. stavka 5., i članka 28. stavka 4. ovog Protokola. Na odredbe ovog Protokola nisu dopuštene druge rezerve.

3. Svaka stranka koja je stavila rezervu u skladu s ovim člankom može je u bilo kojem trenutku u cijelosti ili djelomično povući putem službene obavijesti upućene glavnom tajniku Vijeća Europe. Povlačenje stupa na snagu na dan kad glavni tajnik primi takvu obavijest.

4. Stranka koja je stavila rezervu na neku odredbu ovog Protokola ne može tražiti da druga stranka primjenjuje tu odredbu; međutim, ako je njezina rezerva djelomična ili uvjetna, može zatražiti primjenu te odredbe u mjeri u kojoj ju je i sama prihvatila.

**Članak 44. – Obavijesti**

Glavni tajnik Vijeća Europe obavješćuje države članice Vijeća Europe, države nečlanice koje su sudjelovale u sastavljanju ovog Protokola, Europsku uniju, sve potpisnice, sve države stranke i sve druge države pozvane na pristupanje Konvenciji o:

a. svakom potpisivanju;

b. polaganju svake isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupanju;

c. datumu stupanja na snagu ovog Protokola u skladu s člankom 38.;

d. svakoj izjavi, rezervi ili povlačenju rezerve u skladu s člankom 43.;

e. svakoj izjavi danoj u skladu s člankom 14. stavkom 3. i člankom 29. stavkom 5.;

f. bilo kojem drugom činu, obavijesti ili priopćenju koji se odnose na ovaj Protokol.

U potvrdu toga niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovaj Protokol.

Sastavljeno u xxx, xx.xxxxx.xx., na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu su oba teksta jednako vjerodostojna, u jednom primjerku, koji se pohranjuje u arhivu Vijeća Europe. Glavni tajnik Vijeća Europe dostavlja ovjerene preslike svakoj državi članici Vijeća Europe, državama nečlanicama koje su sudjelovale u sastavljanju ovog Protokola, Europskoj uniji i svim državama pozvanima na pristupanje Konvenciji.

**Dodatak**

U Dodatku Konvenciji dodaje se sljedeći stavak:

v. kibernetički kriminal.